

[Formanden.]

betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

I skrivelse af 6. d. m. meddeler undervisningsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning vedrørende den af UNESCO den 22. november 1950 vedtagne konvention om indførsel af materialer til undervisningsmæssige, videnskabelige og kulturelle formål.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg har herved den ære for folketinget at fremsætte forslag til folketingsbeslutning vedrørende den af UNESCO den 22. november 1950 vedtagne konvention om indførsel af materialer til undervisningsmæssige, videnskabelige og kulturelle formål.

Formålet med denne konvention er, som dens titel allerede antyder, at gøre det lettere at indføre materialer af undervisningsmæssig, videnskabelig og kulturel art. Konventionen er formidlet af De Forenede Nationers Organisation for Uddannelse, Videnskab og Kultur, UNESCO.

Allerede ved UNESCOs oprettelse i 1946 blev det fremhævet, at UNESCO skulle gå ind for sådanne internationale overenskomster, der måtte være nødvendige for at fremme den fri udveksling af ideer i ord og billeder. På denne baggrund vedtog UNESCO på sin 2. generalkonference i 1948 en konvention om udveksling af visse synlige og hørbare materialer af undervisningsmæssig, videnskabelig og kulturel art, der ratificeredes af Danmark den 24. juli 1955 og trådte i kraft for Danmarks vedkommende den 8. november 1955.

Sidstnævnte konvention hjemler fritagelse for afgifter m. v., for så vidt angår de omhandlede materialer, der omfatter film, lydoptagelser, modeller, vægtavler, kort og plakater m. v., men omfatter ikke materialer som bøger, publikationer og dokumenter, kunstværker og samlerobjekter, videnskabelige instrumenter og apparater, materialer til blinde og værker til brug for officielle udstillinger. For også at få dette område dækket besluttede UNESCOs generalforsamling i 1948 at udarbejde en interna-

tional aftale om spørgsmålet. Efter at det af UNESCO udarbejdede udkast til en sådan aftale havde været forelagt på et møde i GATT, blev den endelige tekst vedtaget af UNESCOs generalkonference i juli 1950. Den 22. november samme år deponeredes konventionen til ratifikation hos De Forenede Nationer.

Den 21. maj 1952 var konventionen ratificeret af 10 stater og dermed i henhold til dens artikel XI trådt i kraft.

Konventionen tager sigte på følgende materialer:

1. Bøger, publikationer og dokumenter.
2. Kunstværker og samlerobjekter.
3. Audio-visuelt materiale såsom film lysbilleder, tavler o. lign.
4. Videnskabelige instrumenter og apparater.
5. Materialer til blinde.
6. Værker til brug for offentlige udstillinger.

De restriktive foranstaltninger, der i henhold til konventionen skal fjernes eller lempes, kan opdeles i to grupper, nemlig dels told- og andre afgifter i forbindelse med indførslen, dels valutamæssige restriktioner og importrestriktioner. For afgifternes vedkommende gælder det, at de lande, der tiltræder konventionen, forpligter sig til en fuldstændig ophævelse af disse afgifter for det af konventionen omfattede materiale. Med hensyn til de nævnte andre restriktive foranstaltninger går konventionen ikke så vidt, idet de deltagende stater kun forpligter sig til bevilling af fornøden valuta- og importtilladelse, når det drejer sig om følgende materialer:

1. Bøger og publikationer, der overdrages offentlige biblioteker og samlinger ved offentlige undervisnings- og videnskabelige institutioner.
2. Officielle regeringspublikationer.
3. Publikationer, der udsendes af De Forenede Nationer og særorganisationer.
4. Bøger og publikationer, der distribueres af UNESCO.
5. Publikationer, der har til hensigt at fremme turistrejser uden for importlande.
6. Bøger, publikationer og dokumenter af enhver art samt materiale beregnet til hjælp for blinde.

[Undervisningsministeren.]

7. Værker til brug for offentlig udstilling, der skal genudføres.

Konventionen er nu tiltrådt af 30 lande, herunder England, Frankrig, Vesttyskland samt de øvrige nordiske UNESCO-lande, nemlig Finland, Norge og Sverige.

Med de samtidig fremsatte ændringer til toldlov skulle vejen være åben for Danmarks tilslutning til konventionen, og jeg anmoder derfor det høje ting om hurtig og velvillig behandling af det fremsatte forslag til folketingsbeslutning angående Danmarks ratifikation af denne konvention.

Formanden: Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 11. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om børns retsstilling og

forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Faderskabssager).

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om tillæg til lov om afholdelse af frivillig offentlig auktion over indenlandske pelsdyrskind og huder.

4) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om iværksættelse af aftrapning af omsætningsafgiften på tekstilvarer [af Fuglsang m. fl.].

5) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af en sygelønsordning, omfattende alle lønmodtagere [af Ragnhild Andersen m. fl.].

Formanden gav sluttelig oplysning om nogle ændringer i den foreløbige ugeplan for de følgende dages vedkommende.

Mødet hævet kl. 15⁴⁰.

13. møde.

Onsdag den 11. november kl. 13.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler socialministeren, at han ønsker mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om revalidering.

Uden for dagsordenen har den højtærede socialminister ordet, for at han kan fremsætte det nu anmeldte lovforslag.

Socialministeren (Bomholt): Jeg har her ved den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om revalidering.*

Inden jeg går over til en nærmere omtale af lovforslaget, synes det mig både naturligt og nødvendigt at gøre opmærksom på den større sammenhæng, i hvilken forslaget må ses.

Ved socialreformen i 1933 fik vor sociallovgivning et fast fundament, der dels har tjent som et fortræffeligt grundlag for hele vor administration på dette område, dels har dannet rammen om den videre lovgivningsmæssige udvikling. Det har været en lykke, at et kvart århundredes arbejde på det sociale område har kunnet hvile på et grundlag, der udmærkede sig både ved konsekvens og klarhed i principperne, ved sit gennemførte demokratiske præg og ved sagkyndig grundighed i detaljerne.

Det udviklingstrin, vor sociale lovgivning nåede ved socialreformen, har ud fra de givne forudsætninger kunnet tjene som et forbillede og er da også blevet grundigt studeret af interesserede fra mange lande, men udviklingen går hastigt fremad, ikke mindst på det sociale område. Bygningsværket fra 1933 er blevet ændret snart her, snart dér; nye rum er kommet til, kviste og spir er bygget på.

Det har på denne baggrund været naturligt, at socialreformen efter omkring et kvart sekels forløb er blevet fulgt af nye perioder med gennemgribende reformer. Først må jeg nævne folkepensionens gennemførelse i 1956, en lovgivning, der betød afgørende forbedringer af vore ældre medborgeres kår, og som slettede hidtidige